

Befolkningskredses Bidrag til Amtsdgifterne ud fra den Andel i disse, som de kommer til at bære i Henhold til Landkommunallovens § 50, thi det er utvivlsomt saa, at Lejerne paa Landet, især i Stationsbyerne, allerede gennem Lejen bidrager i ikke ringe Omfang til Amtsskatterne.

Naar man nu fra Amternes Side — omendskønt der er en stigende Forstaaelse af dette Forhold og et stærkt udbredt Ønske om Ændringer — dog ikke i højere Grad, end Tilfældet har været, har udnyttet Landkommunallovens § 50 med de Ændringer, som er givet i § 7 i Grundskyldloven, ja, saa ligger det naturligvis i, at de sognekommunale Byrder er meget betydelige. Man har vel derfor sine Betænkkeligheder ved gennem Amsraadsbeslutninger at bidrage til at forøge disse Byrder, som jo særlig føles stærkt i de smaa Kommuner, der som Hovedregel maa siges at have vanskeligere ved at klare sig end de større. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at man her og der har Forstaaelse af, at en dybtgaaende Ændring af disse Beskatningsregler, som flyttede en ved Lov fastsat Del af den hittidige Beskatning fra de faste Ejendomme over paa Indkomsten, kunde medføre Krav om Ændring af Reglerne for Valg til Amsraadene. Men Hovedgrunden til, at man har benyttet Landkommunallovens § 50 saa lidt, har, tror jeg, været den, at det jo i Virkeligheden med Hensyn til Skattens Fordeling betydelig forholdsvist meget lidt. Har man nemlig lignet de to Trediedele paa de faste Ejendomme i Amtet og nu skal til at ligne den resterende Trediedel paa Kommunerne, ja, saa skal af denne Trediedel Halvdelen jo føres over paa de faste Ejendomme i Kommunerne og de to tilbageværende Fjerdedele fordeles efter de i Loven indeholdte Regler, saaledes at den Lettelse, der i Realiteten fremkommer for de faste Ejendomme, ikke kan siges at være særlig stor. Og naar man afvejer Lettelsen overfor den Utilfredshed, som her og der kan opstaa ved Udnyttelse af Landkommunallovens § 50, ja, saa har man i mange af Landets Amsraad fundet, at det, der blev vundet, ikke var Offeret værd.

Jeg vil ogsaa gerne gøre en kort Bemærkning om Lovforslaget i formel Henseende, idet det forekommer mig, at det paa et enkelt Punkt er uklart. Det siges nemlig i det sidste Punktum i første Stykke: „Bestemmelse om Paaligningen af det øvrige Beløb tages for et Aar ad Gangen efter nedenstaaende Regler“. Jeg er ikke

paa det rene med, hvad der skal forstaaes ved „det øvrige Beløb“. Hvis der derved skal forstaaes den tiloversblevne Fjerdedel, efter Halvdelen er lignet paa de faste Ejendomme i Amtet, og den ene Fjerdedel paa Kommunerne, ja, saa maa jeg sige, at hverken Paragraffens nuværende første Stykke om Promillen eller dens andet Stykke om Fordelingen mellem Kommunerne afgiver nogen som helst Vejledning med Hensyn til en Fordeling af Skatten mellem Ejendom og Kommuner. Men jeg antager ogsaa, det er Meningens at sige paa det paagældende Sted i Lovforslaget, at Paaligningen af Amtsskatterne paa Ejendom og Kommuner skal ske efter de hittil gældende Regler, og hvis det er Meningens, bør der vist, for at forebygge Misforstaaelse, staa „Beløbene“ i Stedet for „det øvrige Beløb“.

Hvis man imidlertid ved Gennemførelse af dette Forslag lader Landkommunallovens § 50 henstaa uændret, hvad man jo maa, saa bliver Følgen, da man i Lovforslaget rører ved selve Grundprincipet, Bemyndigelsen til at paaligne indtil en Trediedel af Amtets Behov paa Kommunerne, at der let kan opstaa Fortolkningstvivl ved Sammenstilling af Lovforslagets Regler med Landkommunallovens § 50. Derfor vilde jeg mene, at en Ændring paa dette Punkt — enten det nu skal være under den Form, som den ærede Forslagsstiller her har stillet Forslag om, eller paa anden Maade — maatte ledsages af en Udtalelse, en Bestemmelse om Gyligheden af Landkommunallovens § 50, og jeg finder egentlig, at hele Problemet burde løses i Forbindelse med en Revision af Landkommunalloven, hvortil denne i høj Grad trænger, idet Tiden fra 1867 og indtil nu jo paa mange Omraader har grebet saa dybt ind i Landkommunernes Forhold, at den Lov, hvorefter disse Forhold ordnes, nu maa siges at være forældet. Hvis man ikke ser saadan paa det, vil jeg mene, at man burde kombinere Løsningen af dette Problem, som paa Grund af Amtsskatternes Højde griber dybt ind i Skattestrykket paa Befolkningen, med en almindelig Behandling af hele vor Skatteordning. Det er en Overvejelse, som Regeringen staaar lige midt i, idet Hensigten er at fremsætte Forslag til Revision af de gældende Beskatningsbestemmelser, saa snart Regeringen har tilstrækkeligt Overblik over, hvor store Besparelser man vil kunne naa til ved Gennemførelsen af de Nedskæringslove, som for Tiden ligger til Behandling i den høje Rigsdag, Besparelser baade for